Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

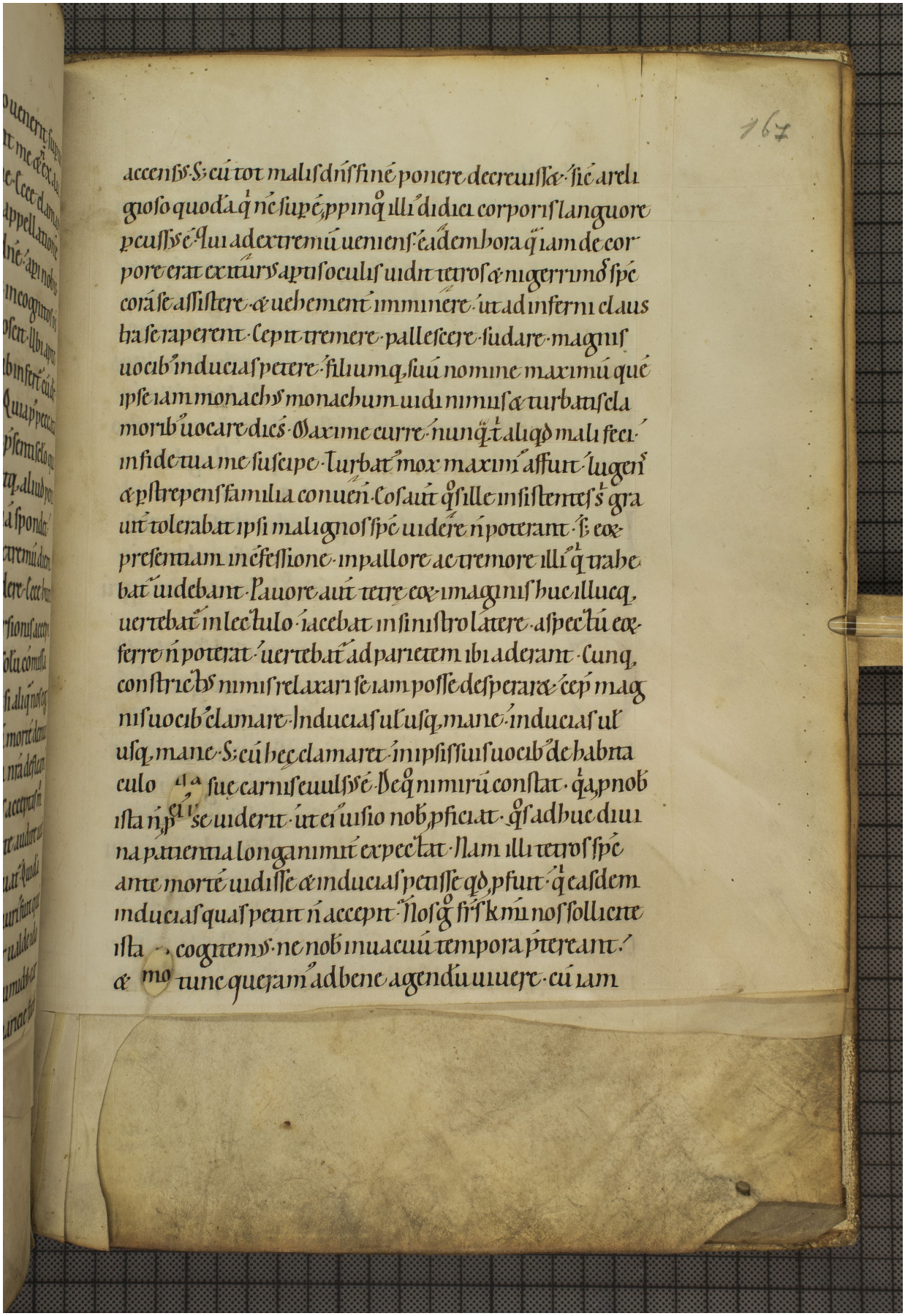

167

accensus. S. cum tot malis dnis finem ponere decreuisse. sic arti
gioso quodam q nec supem, pp inq illi didici corporis languore
percussus eum. Qui ad extremum uenienti eadem hora q iam de cor
pore erat exitus aperuit oculis uidit tetros et nigerrimos spe
cies adsistere et uehementer imminere ut ad inferni claus
tra eraperent. Cepit tremere pallescere sudare magnis
uocibus inducias petere filium quem suum nomine maximum que
ipse iam monachus monachum uidi nimis et turbatis cla
moribus uocare dicens. Maxime curre nunquam aliquid mali feci
in fide tua me suscipe. Turbatur mox maximus affuit lugens
et pstrepens familia conuenit. Cum autem quisque insistentes gra
uiter tolerabat ipsi malignos spes uidere non poterant. Si eo
presentiam in confessione in pallore ac tremore illi quem trahe
bat uidebant. Pauore autem terre eos imaginis huc illucque
uertebat in lectulo iacebat in sinistro latere aspectum eos
ferre non poterat uertebat ad parietem ibi aderant. Cunque
constrictus nimis relaxari se iam posse desperare cepit mag
nis uocibus clamare. Inducias usque mane inducias usque
usque mane. S. cum hec clamaret in ipsis suis uocibus de habita
culo [illegible] suae carnis euulsus est. Hec quidem mirum constat quam nobis
ista non prius se uiderit ut ei uisio nobis proficiat quis adhuc diu
na patientia longanimiter expectat. Nam illi tetros spes
ante mortem uidisse et inducias petisse quod profuit quia easdem
inducias quas petiit non accepit. Nos quoque fratres kmi nos solliciti
ista [illegible] cogitemus. ne nobis in uacuum tempora preterant.
et [illegible] tunc quoque ad bene agendum uiuere cum iam